

NIEUWSBRIEF, mei 2021

SAMEN KUNST VERKENNEN

Ontwakende kippen

Tok, tok, tok mogen we uit het hok?!
De kust veilig?
Een frisse wind om de snavel:
graantjes in gras pikken
baden in warm zand

Mieke Linders,
Schilderij & Poëzie

Beste deelnemers en andere lezers,

Na ruim een jaar is de Corona nog niet over.
Toch zijn de terrassen en winkels weer open
Een eerste begin.

We smachten naar meer vrijheid en naar leven zonder
Corona. Dat is het thema van deze nieuwsbrief, die weer
gevuld is met mooie en diverse bijdragen van onze
kunstverkenner.

Wat verlangen we weer naar samenkomen, elkaar ontmoeten
en inspireren. We kunnen eigenlijk niet zonder op onze SKV-
ontdekkingstocht.

We hopen dat we rond de zomer een eerste gezamenlijke
bijeenkomst kunnen houden. Dat zijn we in een groepje aan
het voorbereiden. Wanneer het precies wordt, hangt nog af
van de Coronaontwikkelingen. In ieder geval hopen we jullie
allemaal binnen afzienbare tijd weer te ontmoeten. En ook
kennis te maken met onze nieuwe deelnemers.

O ja: wie bedenkt een inspirerend thema voor ons volgend
nummer? Graag even doorgeven voor 1 juni, zodat iedereen
er tijdig mee aan de slag kan.

Veel kijk en leesplezier
namens redactie en bestuur
Aly van Beek

Inhoud jaargang 2021,nr 2

- Voorwoord
- Beeld-poëzie 3x
- Drie vaasjes
- Vogelverschrikker
- Kaarten-ketting
- Kunst kijken, ervaring
- Door de lens van
- Vonkende Vodden
- Verlangens kunstverscheurders
- Verlangen naar samenzijn

Redactie
Herman Kassenberg
Aly van Beek
Inleverdatum volgende nieuwsbrief:
01-08-2021
Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV
Mary Ritsema
info@samenkunstverkennen.nl
(06)34929451
www.samenkunstverkennen.nl

Drie vaasjes

Jaren geleden, zaten we met een stel vrienden bij elkaar toen ons gesprek de diepte in ging (of de hoogte het is maar hoe je het bekijkt) en we ons hardop afvroegen: “stel dat de hemel bestaat, hoe zou het daar dan zijn?”

Eén van ons, een zeiler wist het: “de hemel is één groot IJsselmeer waar altijd een straf windje waait en de zon schijnt.” Wat ik daar zelf over te berde bracht kan ik me niet meer herinneren. Maar als ik er nú over nadenk stel ik het zeer op prijs als de hemel een immens groot museum zou zijn.

Veronderstellend dat de Finse architect Alvar Altoo daar al enige tijd verblijft, hoop ik dat hij het gebouw heeft ontworpen. Zo niet, dan wacht ik wel tot de Britse Norman Foster is gearriveerd en hoop ik dat hij zijn architectonisch talent nog een keer wil aanwenden. Het zijn inderdaad niet de minsten onder de architecten maar als er echt een hemels museum zou zijn of nog ontworpen moet worden, vind ik dat je met minder geen genoegen moet nemen.

Vergeet bovendien niet dat een dergelijk museum een kunstcollectie moet tentoonstellen van ongekende omvang. Want reken maar even mee, als we ons voor het gemak even beperken tot een paar groten zoals de collecties, inclusief de depots van Het Louvre, Het Rijksmuseum, De Metropolitan, De Hermitage en alle Guggenheims dan is het maar te hopen dat Alvar Altoo en/of Norman Foster hun aardse werk in de hemel willen continueren. Immers, waar laat je anders al die replica's?

Replica's? Ja inderdaad replica's. Kijk, dat zit zo. We moeten ons met onze fantasieën wel een beetje aan de feiten houden en één van die feiten is dat het vrijwel zeker is dat niet iedereen dit aardse bestaan inruilt voor een hemels. En niet onbelangrijk, misschien gaan wij wel naar de hemel, maar onze spullen niet. Vandaar dat ik er gemakshalve maar vanuit ga dat iedereen, zowel de zondaars onder ons als de heiligen, tijdens hun aardse bestaan zoveel ze willen musea kunnen blijven bezoeken met daarin uitsluitend echte, authentieke kunst. En wees nou eerlijk, ik kan niet geloven dat we als we eenmaal in de hemel vertoeven minder genieten van een museumbezoek als het geen échte Giacometti, Rembrandt, Michelangelo of Copier is?

Laatst las ik dat Harvard University een onderzoek naar museumbezoek had gedaan. En wat bleek? De gemiddelde museumbezoeker kijkt 9 seconden naar een schilderij of ander kunstwerk en wandelt dan al naar de volgende. Conclusie: de gemiddelde museumbezoeker heeft geen flauwe notie of hij naar iets “echts” of namaak staat te kijken.

Nog even over die replica's. Want alles wat ik hierboven schreef is de opmaat naar het volgende. Op de foto hiernaast zien jullie drie vaasjes die ik geprobeerd heb in een aantrekkelijke, als het ware “Helmantel stillevenscompositie” op onze schoorsteenmantel te zetten. Het vaasje links heeft dezelfde oranje kleur als de beroemde, oranje vaasjes uit Leerdam; het rechter vaasje heeft dezelfde vorm als veel bekende vaasjes van Copier. Het achterste vaasje is vermoed ik een ontwerp uit de studio's van het Finse Italla.

Ze hebben alle drie iets ambachtelijks, hier en daar een klein luchtbelletje, zwaar met dikke oneffen bodems. Maar geen signatuur of ander kenmerk. Het is, ik geef het onmiddellijk toe, niet het begin van een museale glascollectie. Niettemin heb ik er al uren naar zitten kijken. Ik kocht ze voor resp., 1,40, 1,25 en 2,00 euro bij een kringloopwinkel bij mij in de buurt.

Als de hemel dan geen museum is, hoop ik maar dat het een kringloopwinkel is.
Herman Kassenberg

De Vogelverschrikker

In mijn opleiding tot creativiteitsbegeleider was maskers maken mijn specialiteit. Zet de maskers af was mijn motto en laat je ware gezicht zien. De vogelverschrikker stond in mijn vroegste theaterperiode als een helm op mijn hoofd. Als een held op blote voeten kon ik mijn kwetsbaarheid ermee beschermen en mijn gezicht verbergen. Ik speelde als een aardmannetje in een zelfgemaakt jute pak mee. Ik kroop uit de aarde nadat ik mijzelf had ingegraven. Letterlijk en figuurlijk. Ik kon het licht maar amper verdragen. Ik gebruikte mijn lichaamstaal om mijzelf uit te drukken zonder woorden. Enkel wat oerklanken kwamen uit mijn keel. Het authentiek theaterstuk had als titel: DE ZWARTE MAAN. Dit sprak tot mijn verbeelding.

Nu staat de vogelverschrikker als mascotte in mijn tuin. Ik heb hem in ere hersteld en een nieuw gezicht gegeven. Door de winter was hij aardig afgebladderd. Als een sjamaan die de aarde beschermt voor alles wat leeft en wil groeien heeft hij het weer doorstaan. Hij staat nu te pronken en heeft aardig wat bekijks. De aardappels en de kapucijners zitten inmiddels in de grond. Ik heb de zaden goed beschermd want de vogels zullen zich wel niet veel aantrekken van deze vogelverschrikker met zijn oude versleten jas.

Ik trek mijn plan, gebruik mijn verstand
Nu is de tuin op de schop gegaan,
alles ging nog met de hand,
laat mij hier maar begaan,
niet ver van huis, hier in het Hogeland

Beschermt de aarde,
Wacht op betere tijden,
Laat mij de drukte vermijden,
Denk aan de jongen en bejaarden,

Die ons allemaal bewaarden,
Slecht de generatiekloof tussen oud en jong,
Tussen arm en rijk,
Laat de wereld niet koud,
Als je van nieuw leven houdt.

Ik leef van dag tot dag,
Ga werken in mijn tuin,
Haal weg het puin,
Wat ik in mijn verleden zag.

Max Heuser

Vliegende ganzen

Weer vrijheid
de vleugels uit
samen eropuit

Mieke Linders,
Schilderij & Poëzie

Kaarten-ketting van SKVers

Tien kunstverkenners deden mee aan de kaartenketting activiteit en maakten en ontvingen prachtige kunstzinnige kaarten. Allemaal eigen werk

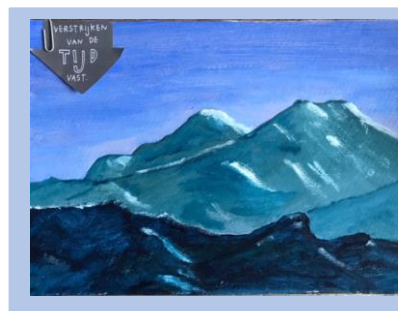

onzichtbaar onzichtbaar
onzichtbaar stil kloktijd kloktijd
kloktijd onzichtbaar stil kloktijd
kloktijd kloktijd onzichtbaar stil
kloktijd kloktijd kloktijd

De tijd verstrijkt, de tomaat rijpt op eigen wijze. Ook in een pandemie trekt de natuur zijn eigen spoor.

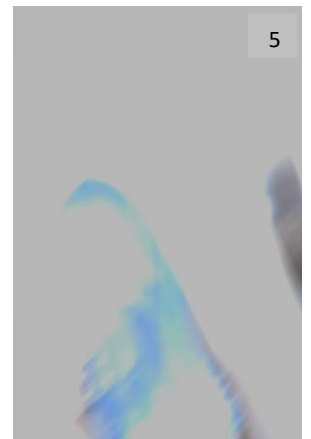
3

Reizen in de tijd
In 2007 vloog ik
boven de Himalaya,
Top of the world

Nu in Coronatijd
reis ik in mijn herinneringen,
herbeleeft ik hoogtepunten
met penseel en pen

4

Het meisje uit het schilderij
van Jan Steen herleeft in de
21ste eeuw

6

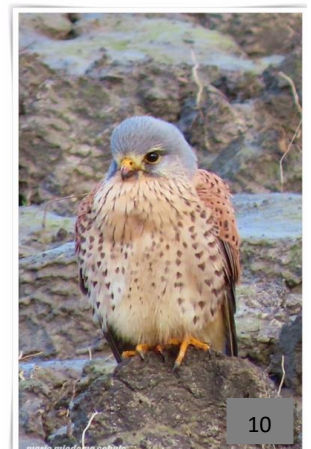
De wonderbare visvangst.
Ze komen uit de Noordzee.
Gekocht op de regio markt
In beeld op het aanrecht.
Aan tafel een aanrader
om te verkennen.

8

Dit tafereel roept de vraag op:
wanneer komen we weer bij
elkaar? Tijd om weer gezellig
aan te schuiven. Nog even
wachten en het is voorbij!

9

1.Wilma Colewij, 2.Hennie van de Wetering, 3.Geesje Nijhof, 4.Aly van Beek, 5.Henk Busker, 6.Mary Ritsema, 7.Carín Tappel, 8.Wilma Vergeer, 9 Geert Ritsema,10. Maria Miedema.

Kunst Kijken, een Ervaring

De musea en kunstgaleries zijn helaas nog gesloten. Toch zijn er ook in Coronatijd mogelijkheden om kunst live te zien en vooral te beleven.

Getipt door mijn schoonzus, liep ik op eerste paasdag de eigentijdse kruisweg in het Spaarbankbos in Pesse. De route liep langs 14 staties, gebaseerd op de klassieke kruisweg en door regionale kunstenaars vertaald naar hedendaagse thema's. Gelukkig was het in de ochtend niet druk en kon ik zo uitgebreid stilstaan bij elke statie. En dat was het meer dan waard. Soms werd ik vooral aangetrokken door de schoonheid van het kunstwerk zelf, soms door de wijze waarop het in het bos geplaatst was, of juist door wat de kunstenaar wilde zeggen. Het gebruikte materiaal was daarbij vaak veelzeggend, zoals afvalplastic als letterlijk beeld van veroordeling van onze wereld of een kachel met en zonder mantel voor al dan niet warmte geven.

Drie verbeeldingen spraken me in het bijzonder aan.

Draagkracht

Allereerst Statie 2 'Jezus neemt het kruis op zijn schouder'
Kunstschilder Anneke van Venray noemde haar verbeelding ervan 'Draagkracht'. In de meegebrachte gids las ik haar toelichting
*Hier staat een groot kruis vol met rugtasjes
Gevuld met verdriet en pijn
Het voelde als een zware last
Hier staat een kruis met vele rugtasjes
Gedragen door sterke schouders
Zodat de liefde weer kan bloeien
Een kruis met grote en kleine rugtasjes
Geleegd van verdriet en pijn.*

Toevallig had ik een week eerder met een vriendin gesproken over wat we zoal meenemen in onze rugzakken. Misschien dat het me daardoor zo aan sprak.

De hoofddoek

Bij Statie 6 voelde ik me in eerste instantie aangetrokken door de schoonheid ervan. Wat een mooi beeld: prachtige kleurrijke hoofddoeken, opgehangen tussen de bomen.

Ik zag dat het hier ging om de klassieke statie 'Veronica droogt het gelaat van Jezus', gemaakt door Jerry Bisschop

Haar toelichting "De hoofddoek zien sommigen tegenwoordig als een symbool van onderdrukking. Anderen zien het juist als een statement. De hoofddoek heeft nu een grotere betekenis gekregen als symbool dan als gebruiksvoorwerp".

Een prachtig indringend beeld van wat vroeger een gewoon kledingstuk was en waar we tegenwoordig een bepaalde lading aan verbinden.

Hangend tussen kruis en graf

Als laatste wil ik de veelzeggende verbeelding van kunstenaar Geert Oldenbeuving noemen

Hij vertaalde statie 7 'Jezus valt voor de tweede maal' naar de huidige positie van de vluchteling Hij noemde zijn werk: 'hangend tussen kruis en graf'. Zijn verbeelding en toelichting raakte me

"In grote kampen aan de rand van Europa voltrekt zicht onnoemelijk veel leed en narigheid. Zij die Europa zijn binnengekomen moeten soms jarenlang in AZC hun lot nutteloos afwachten. Moet ik weg of mag ik blijven".

Geconfronteerd met het eindeloze wachten van vluchtelingen op oordelen van anderen en hopen op betere tijden, kon ik alleen maar denken: "Ik zou het niet kunnen, dat kun je mensen toch niet aandoen".

Dit waren slechts 3 van de 14 staties. Er was tijdens deze wandeling zoveel meer te bekijken. Het deed me weer eens de veelzeggende kracht van kunst ervaren. Dat wil ik meer en doet verlangen naar open musea en kunstgaleries.

Aly van Beek

Door de lens van: Maria Miedema

Zo vrij als een vogel

Beeldsnoer
'het leven weer omarmen'

Vonkende Vodden

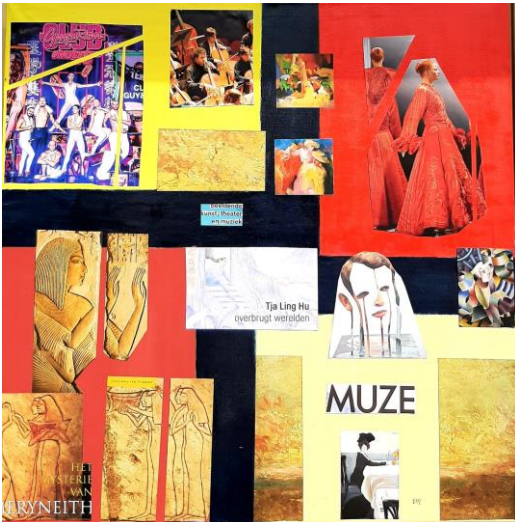
Haiku
In beelden gevat
Onze vonkende
vodden
Van alle tijden

Lon, Truce, Wilma V. , Wilma C.

Verlangens verbeeld door Kunstverscheurders

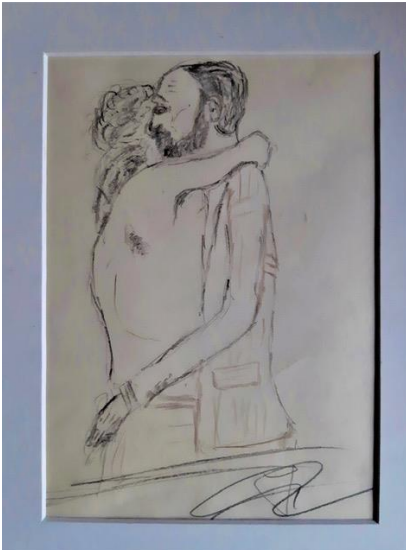
De groep Kunstverscheurders gebruikt en verkent verschillende beeldende technieken. We tekenen, schilderen, aquarelleren, maken collages en gebruiken digitale techniek. We wisselen uit via onze appgroep. Deze keer vanuit onze groep vijf nieuwe werken over het thema 'Verlangens na Corona'.

Theater is genieten
Musea is kijken en bespreken
Concerten is je gehoor strelen
En dat alles samen is mensen ontmoeten
Daar verlang ik naar na Corona
Mary Ritsema, collage

Als het straks weer kan, wil ik graag weer kennismaken met andere culturen
Geesje Nijhof, acryl

Dierbaren weer knuffelen na Corona.
Geert Ritsema, potlood

Marc de Jong, digitale techniek

Reisverlangen

Aly van Beek, acryl

Verlangen naar samenzijn

Steeds vaker betrap ik me erop, dat ik ondanks onze groepsapp, verlang naar elkaar weer te zien en samen actief te zijn onder het genot van een kop koffie of thee. Maanden hebben we gewerkt aan een website en met gepaste trots hebben we die 14 februari 2021 gepresenteerd, maar toch, er knaagt iets. En dat iets lijkt op het verwateren van contacten. Er zijn ideeën, maar als je niet bij elkaar kunt komen blijven ze op de plank liggen.

Onlangs spraken we als bestuur met een paar zeer actieve deelnemers, de oude rotten in het vak zeg maar even oneerbiedig. We waren het er snel over eens dat we elkaar weer willen zien en dat er weer zo'n mooie gezamenlijk activiteit moet komen. Maar wanneer dan? En hoe dan? Afstand, anderhalve meter, ja dat is iets wat we mogelijk moeten maken. En hoe zit het dan met de vaccinaties. Zijn rond 5 juni onze deelnemers allemaal gevaccineerd? En wat als iemand die vaccinatie niet wil, hoe gaan we daar mee om? Lastig dilemma, zelfs voor mij. De Griepspuit heb ik altijd geweigerd, maar Corona, met soms wel 10 duizend besmettingen per dag en overvolle ziekenhuizen, dat is toch een andere tak van sport. In onze omgeving hebben we te maken met twee mensen met een zwak afweersysteem en longproblemen en een jongere met een spierziekte. Dit gaf de doorslag. Je wilt hen niet op een ic-afdeling zien liggen. Wij hebben er daarom voor gekozen om ons te laten vaccineren. Maar wat doe je als organisatie als we weer samenkomen, moet iedereen dan aantonen dat hij of zij is gevaccineerd of recent getest? Eerlijk gezegd vind ik dit persoonlijk, maar ook als bestuurder van Samen Kunst Verkennen een lastig dilemma. Temeer ik als fanatiek volger van Mexicaanse griepspuit en als tegenstander daarvan gewoon ook begrip heb voor het feit dat iemand niet gevaccineerd wil worden.

In ieder geval volgen we de richtlijnen van de overheid. Op dit moment is het nog niet toegestaan om ons samen te organiseren. Hopelijk kunnen we wel zo rond eind juni begin juli weer als hele groep bij elkaar komen, we werken in ieder geval aan een programma daarvoor. En wat we vooral hopen is dat we iedereen weer terugzien, gezond en wel en boordevol inspiratie en goede voornemens.

Hopelijk ben jij daar ook weer bij!
Mary Ritsema

Neerstrijken in gezellig café

Levendigheid
is ontmoeten, praten in een knus
café
klinkt als muziek

Mieke Linders
Schilderij & Poëzie